

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIALĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAZOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

48 (2743)
22. gads

Otrdien,
1962. gada 4. septembrī

Maksā
2 kap.

Izmantosim visas iespējas lopbarības krājumu papildināšanai

Lietainā vasara radījusi lielas grūtības lopbarības sagādē. Lielākajā daļā saimniecību ievākta tikai daļa no vajadzīgā rupjas un sulīgās lopbarības daudzuma. Stāvoklis rada pamatotas bažas. Nupat publicētajā LKP Centrālās Komitejas biroja lēmumā norādīts, ka dažos rajonos, tai skaitā Jēkabpils, jāceļ trauksme, un tas ir pamatoti, jo siena mums sagādāts tikai 29,2 tūkstoši tonnu no vajadzīgajiem 69,7 tūkstošiem, bet skābbarības — tikai 11 tūkstoši tonnu no vajadzīgajiem 180,9 tūkstošiem. Ja paanalizējam stāvokli atsevišķās saimniecībās, tad vairākās lopbarības bilance uzrāda pavisam bēdīgus rezultātus. Piemēram, ļoti maz rupjas un sulīgās lopbarības sagādāts Suvorova, Asupes un Medņu kolhozos. «Vienība» un vairākās citās saimniecībās. Pat labākajās saimniecībās lopbarības pietrūkst. Piemēram, visvairāk siena un skābbarības sagādāts kolhozos «Cīņa», «Uz priekšu», «Draudzība», taču arī te trūkst simtiem tonnu.

Vēl iespējams lopbarības krājumu papildināt. Tas arī jā dara. Pareizi rīkojas kolhozā «Draudzība», kur jau laists darbā skābbarības kombains — te novāc un liek skābbarībā nenogatavojušos vasarājus kopā ar ekselētiem salmiem. Saimniecības speciālisti rūpīgi pārbaudījuši visus vasarāja laukus, nosprieduši, kādas platības jāpļauj skābbarībai. Nenogatavojušies graudaugi, lopbarības pupas, zirņi un arī kukurūza, kas dažu desmitu hektāru platībā dos zināmu daudzumu zaļās masas, te ļaus sagatavot simtiem tonnu labas sulīgās barības. Lai skābbarība nebejātos, to konservē ar sāli un formalīna šķīdumu.

Pēdējā laikā list katru dienu, un septembrī uz labu laiku vairs nav ko gaidīt. Tātad skābēšana ir vienīgā lopbarības sagatavošanas metode. Taču rajona saimniecībās ar šo darbu vilcinās. Tam nav nekāda attaisnojuma. Septembrī var sākties salnas, kas nenokoptajiem sējumiem nodarīs lielu ļaunumu. Visās saimniecībās jāpļauj ne-

nogatavojušies vasarāji, lauka pupas, neienācies sēklas āboliņš, kā arī kukurūza un āboliņa atāls un jāliek skābbarībā. Jāpļauj arī rugainēs sazēlušais āboliņš un cita zāle. Tā ir liela rezerve.

Lielu kļūdu pieļauj tās saimniecības, kas āboliņa atālus nogana. Tā ir tuvredzīga rīcība. Šādi vadītāji nedomā par to, ko dos lopiem garajos ziemas mēnešos. Diemžēl, tādi fakti vērojami daudzās saimniecībās.

Ļoti slikti tas, ka lielākajā daļā saimniecību vēl nav izveidotas īpašas lopbarības sagādes brigādes. Tas jādara nekavējoties.

Sā gada apstākļi prasa saimnieciski rīkoties ar salmiem. Lielās platībās tie stipri zāļaini, tāpēc lieliski noderēs lopbarībai. Daļa no tiem jāieskābē kopā ar zaļo masu, bet pārējie jāizžāvē kokos un jāsakrauj lielās kaudzēs rupjajai barībai. Kolhozos «Viesīte», Oškalna, «Draudzība» un daudzās citās saimniecībās tā arī rīkojas — kombainu salmus tūlīt savāc un sakaudzē, apkaisot ar sāli, lai barība nebejātos. Taču var redzēt arī citādas ainas. Lones padomju saimniecībā, kolhozā «Rīts» un vēl vienā otrā vietā salmi pēc novākšanas ar kombainiem ilgi mirst lietū un zaudē savu vērtību. Tas ir nesaimnieciskums, kas ziemā var dārgi maksāt.

Jau šodien jāsāk domāt arī par kartupeļu lakstu skābēšanu, jānogatavo cukurbiešu dalītai novākšanai, lai varētu ieskābēt visas lapas.

Ļoti daudz trūkumu ir lopbarības uzskaitē un nodošanā glabāšanai. Uzskaitē šogad jābūt sevišķi precīzai. Kā norādīts LKP CK biroja lēmumā, šai ziņai nedrīkst pieļaut ne mazākas novirzes. Lopbarība jāuzglabā tā, lai ne kilograms neietu zudumā.

Lauku laudim pašreiz daudz darba — jānovāc raža, jāsej ziemāji. Taču lopbarības sagādei jābūt saimniecību vadītājiem, speciālistiem, katra lauku cilvēka uzmanības centrā. Lopi ar barību ziemai jānodrošina. Iespējas šo uzdevumu veikt ir, tikai tās saprātīgi jāizmanto.

PĀRSKATS

par ražas novākšanu Jēkabpils rajona kolhozos un padomju saimniecībās uz 1962. gada 31. augustu

Saimniecības nosaukums	Novākti ziemāji procentos
------------------------	---------------------------

KOLHOZOS

Rīts	63
Nica	62
Dzintars	59
Leņina karogs	55
1. Maijs	54
Draudzība	51
Sarkanā zvaigzne	51
Dubna	50
Zelta vārpa	49
Dignāja	48
Selga	47
Mežgale	45
Dzimtene	45
Druva	44
Sarkanais karogs	43
Komjaunieš	40
Rekords	40
Staburags	39
Daugava	38
Birži	36
Leņina ceļš	35
Vārpa	35
Padomju Dzimtene	34
Komunārs	34
Odziņa	31
Rožkalns	31
Padomju Latvija	31
Ezerkrasts	31
Capajeva	30
Lidums	30
Vīpe	29
Stars	28
Sarkanais partizānis	27
Kārļa Marksa	27
Uzvara	26
Arājs	26
Sēlija	25
Padomju Armija	25
Uz priekšu	24
Raiņa	21
Ausma	21
Medņi	20
Sudrabkalna	19
Laukezers	19
Oškalna	17
Viesīte	17
Laucece	17
Cīņa	16
Strauts	15
Leimaņi	13
Vienība	11
Asupe	11
Nākotnes kalējs	10
Zalvīte	9
Jānupe	8
Leņina	8
Suvorova	7
Kirova	6
Nākotne	5
Vidēji kolhozos:	32

PADOMJU SAIMNIECĪBAS

Plaviņas	52
Nereta	52
Lone	45
Mežāre	40
Secē	26
Druvas	25
Zasa	24
Vietalva	21
Atašiņe	15
Abeli	10
Vidēji padomju saimniecībās:	31
Vidēji rajonā:	32

Attēlā: vēl tikai pirms dažām dienām Timofejs (no kreisās) un Pēteris Vorobjovi čakli strādāja kolhoza rudzu druvās.
P. PLUŠA teksts un foto

Vīpes astoņgadīgajā skolā sācies spraiga darba cēliens — jaunais mācību gads. Skolēni atkal noliekušies pār mācību grāmatām, tikai sarunas starpbrīžos vēl atgādina aizvadīto vasaru. Bērni dalās iespaidos, stāsta par savu darbu. Bet ko pastāstīt ir daudz. Skolēni brīvlaikā čakli strādājuši dzimto kolhozu druvās. Arī diviņu brāļu Timofeja un Pētera Vorobjovu acis mirdz prieks par paveikto. Tagad viņi māsās 5. klasē, bet vēl pirms nedaudz dienām čakli

strādāja dzimtā kolhoza druvās.

Lopbarības sagādes laikā viņi strādāja ar zirga vilkmes grābekļiem, palīdzēja sējumu kopšanā, bet rudenī novāca rudzu druvas. Nereti dienas uzdevumus viņi izpildīja ne sliktāk par pieaugušajiem. Vīpes kolhoza otrās laukkopības brigādes brigadieris Andrejs Lanzaņš labāko laukkopju vidū arvien min brāļu Vorobjovu vārdus. Brāļi šogad izpelnījuši vairākus desmitus izstrādes dienu.

Pirmie lini piegādāti valstij

Kolhozam «Rīts» linkopība šogad dos 37.900 rubļu ienākuma. Otrajā laukkopības brigādē uzsākta linu plūksana.

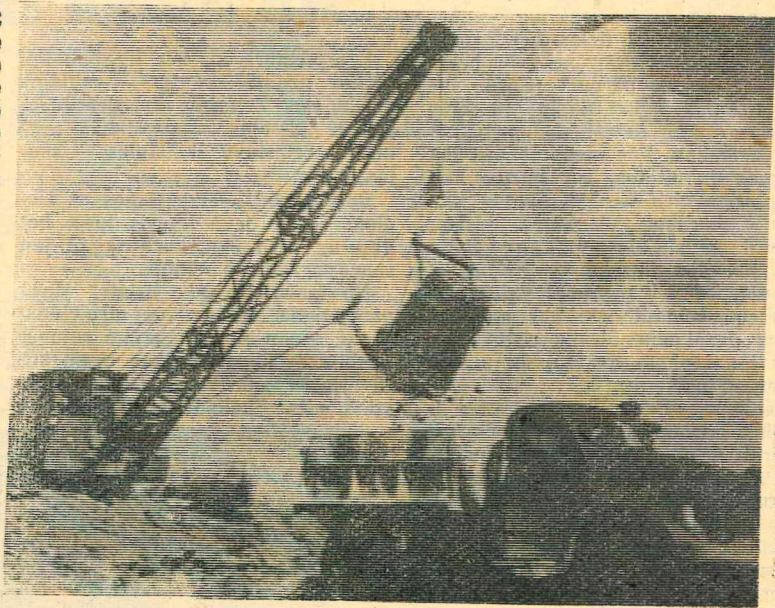
Kolhozs viens no pirmajiem rajonā uzsāka jaunās ražas ziemeļu zīda piegādi valstij. Soferis Jāzeps

Skapars pirmās tonnas nemērcēto linu stiebrņu jau piegādājis Preiļu linu fabrikai.

Tuvākajās dienās linu novākšanu kolhozā «Rīts» uzsāks arī citās laukkopības brigādēs.

P. PETROVS

Cukurfabrikas filtrkaļķis tirumiem

Mūsu rajona cukurfabrika ir galvenā filtrkaļķa piegādātāja kolhozu un padomju saimniecību tirumiem. Ar ekskavatoru E-352 mašīnistu bb. Krastiņa un Gercāna vadībā katru dienu caurmērā lekrāj pašizkrāvējās automašīnās un nogādā uz kolhoziem 360—400 tonnu filtrkaļķa. Laikā no 16. augusta līdz 1. septembrim izvests 5000 tonnu, tai skaitā ar Lauktechnikas nodaļas automašīnām — 3800 tonnu. Caurmērā dienā strādā 18—20 automašīnas.

Augstāzīgi automašīnas izmanto Lauktechnikas nodaļas šoferi bb. Rī-

benieks, Puženovskis, Rožinskis. Viņi vienmēr ir pirmie karjerā no rīta un pēdējie vakarā, atsaucīgi, ja rodas nepieciešamība pielabot plebraucamo ceļu.

Neskatoties uz nelabvēlīgajiem laika apstākļiem, lielu vēribu kaļķa izvešanai pievērs Kirova un Kārļa Marksa kolhozi, kā arī «Padomju Latvija», kur laikus izraudzīja sausākos laukus kaļķu nokrauššanai. Uz šiem kolhoziem nogādāts 800—1400 tonnu filtrkaļķa.

A. LOSEVA,
agrokimīķe

Interesants un lietišķs seminārs

Sinīs dienās partijas rajona komitejā notika partijas pirmorganizāciju sekretāru seminārs. Par pārskata un vēlēšanu sapulču rezultātiem un turpmākiem uzdevumiem runāja partijas rajona komitejas organizatoriskās daļas vadītājs b. Ļemeškins. Viņš norādīja, ka pārskata periodā vairākas pirmorganizācijas veikušas lielu partijas politisko un organizatorisko darbu. Taču vēl arvien dažas pirmorganizācijas sapulcēs maz apskata partijas iekšējā darba jautājumus, lielāko uzmanību veltījot saimnieciskajiem uzdevumiem, nepietiekami kontrolē pašu pieņemto un augstāk stāvošo orgānu lēmumu izpildi. Noslēgumā b. Ļemeškins pakāvējas pie uzdevumiem, kas veicami, lai uzlabotu

partijas iekšējo darbu, deva daudz vērtīgu norādījumu tiem sekretāriem, kuri šogad ievēlēti pirmo reizi.

Par to, kas veicams, lai sekmīgi uzsāktu jauno mācību gadu partijas un komjaunatnes izglītības tīklā, runāja partijas rajona komitejas partijas kabineta vadītājs b. Kārklis.

Seminārā vēl runāja LKP CK instruktors b. Rassoha, partijas rajona komitejas pirmais sekretārs b. Ivanovs.

Par to, kā sagatavot partijas sapulces, pastāstīja Neretas padomju saimniecības pirmorganizācijas sekretāre b. Viksna. Semināra dalībnieki noklausījās lekciju par starptautisko stāvokli.

Z. TIRUMA

PARTIJAS PIRMORGANIZĀCIJAS

Uzskates agitācija — palīgs rezervju atklāšanā

Kolhoza «Padomju Dzimtene» partijas pirmorganizācija un valde pastāvīgi rosina kolhozniekus neapmierinātāties ar sasniegto, meklēt neizmantotas iespējas un rezerves ražošanas attīstīšanai. Pēdējos gados kolhoza jūtam augušie ekonomiskie rādītāji. Saimniecības produktīvo govju ganāmpulks, salīdzinot ar pērnā gadu, palielinājies par 60. Varētu likties, ka padarīts ievērojams darbs, tālāk viss noritēs gludi, piena produkcija palielināsies, ienākumi pieaugs.

Tomēr ar paveikto ne tuvu nav izsmeltas iespējas lopkopības produkcijas kāpināšanā. Kolhozā pašlaik 156 govīs. Ja ikviena slaucēja iegūtu no brūnās vismaz 2600 kilogramu piena, tad plānoto 310 tonnu vietā šogad iegūtu 405. Kolhozs papildus ieņemtu 13.300 rubļus. Par šo naudu varētu uzcelt 3 divu dzīvokļu namus ar visām labierīcībām lopkopības darbiniekiem.

Šie aprēķini ievietoti uzskates agitācijas stendā, izteiksmīgi ilustrēti, izlikti visiem redzamā vietā. Vai šāds uzdevums ir pa spēkam kolhoza slaucējam?

Katrā ziņā. Labākās slaucējas — Lidija Liepsalde, Astrīda Engēvira, Anna Bakāne un citas rāda, ka šī robeža sasniedzama.

Ciešs sakars lopkopju panākumiem ar laukkopju veiksmi. Barības bāze ir viens no izšķirošajiem faktoriem to robežlīniju sasniegšanai, par ko jau iepriekš minēts. Arī šini virzienā vēl lielas neizmantošanas iespējas. Vairāk nekā 50 hektāri aramzemes pārpurvojušies. Šajos tīrumos iegūst tikai 5—6 centneru graudu ražas, dažus gadus pat zemākas. Pēc meliorācijas tās vismaz dubultotos. Tas nozīmē, ka šī platība vien var dot divreiz vairāk lopbarības. Vienkāršā, visiem saprotamā skaitļi un fakti valodā tas parādīts uzskates agitācijas stendā. Tā liek padomāt valdes locekļiem, brigadieriem par meliorācijas pasākumu ātrāku risināšanu, par jau ierikoto grāvju, drenu pabeigšanu.

Kolhozs «Padomju Dzimtene» ir neliela saimniecība. Un tomēr šeit vairāk nekā 110 hektāri krūmiem aizaugušu izmantojamo zemju un atmatu. Tur var iegūt daudz graudu, lopbarības, ierīkot kultivētās ganības un plavas. Pagaidām šīs zemes neizmanto. Tā ir ievērojama rezerve, kas katrā ziņā tuvākajos gados jāizmanto. Uz to aicina arī uzskates agitācija.

Šie materiāli pastāvīgi un neatlaidīgi atgādina, kādā jomā jāvirza saimniecības vadītāju, mehanizatoru un kolhoznieku pūlīti.

Kādā citā uzskates materiālā ievadīta konkrēta saruna par augšnes auglības celšanas jautājumiem. Aicinājums uzkrāt vairāk kūsmēsli, dot katram hektāram bagātīgu organisko mēslojumu saprotams katram kolhozniekam. Skatīti un fakti runā pārliecinoši, iespaidīgi.

Tā ir konkrēta un lietišķa agitācija. Kolhoza partijas pirmorgani-

zācija prātusi saskatīt galveno. Uzskates materiāli runā par aktuāliem uzdevumiem, parāda ceļus to atrisināšanai, rosina kolhoznieku iniciatīvu, parāda perspektīvas.

Saimniecības ekonomikas attīstības perspektīvās robežlīnijas, kas parādītas citā uzskates stendā, labi papildina materiāli par neizmantotajām rezervēm un iespējām. Te ir runa par tām galvenokārt saimniecības mērogā. Tomēr šie materiāli palīdz kolhozniekiem vēlīgāk ieskatīties arī brigādes, fermas un savā darbā, meklēt un pielietot neizmantošanas iespējas piena, gaļas, graudu, lopbarības un citas lauksaimniecības produkcijas ražošanas palielināšanai.

Šie un citi uzskatāmās agitācijas materiāli stāsta, ka kolhoza partijas pirmorganizācija prasmīgi izmanto šo politiskās audzināšanas formu, bet ekonomisko rādītāju augšana rāda, ka tā bijusi mērķtiecīga.

Iesāktais darbs jāturpina. Vēl ir daudz neizmantoju iespēju politiskā darba pastiprināšanai arī šajā jomā. Darba ražīguma celšanas, produkcijas pašizmaksas pazemināšanas un citas problēmas gaida atrisinājumu brigādēs, fermās, darbnīcās.

D. SLIKŠANS

No mazā izaug lielais

1. septembris... Pēc ilgajām lietavām uzausa skaidrs, saulains svētku rīts. Zeltaunie stari iemirdzējās uz pilsētas visaugstākās celtnes — četrstāvu skaistules — skolas jumta.

Bet skolēni svētku tērpos ar ziediem rokās devās nevis turp, bet gan uz veco ēku, kuru tagad jau sauc par «mazo skolu».

No mazā izaug lielais. Mazā pamatskola izaugusi par otro vidusskolu, vienu no lielākajām rajonā; vienkāršās divstāvu ēkas vietā, kurā bija tikai 5 klases, — gaiša četrstāvu pils. Skolēni pulcējās šodien

Klāt 1. septembris!

Gulst ziedi pie Ļeņina pieminekļa

Kā allaž svētkos, arī pirmajā skolas dienā bērni nes ziedus pie lielā proletariāta vadona — Vladimira Iljiča Ļeņina pieminekļa.
V. BEĻEVIČA foto

Svētku diena Biržu internātskolā

Saule, kas šovasar tik reti rādījusies, pirmā septembra rītā liksmi rotājās Biržu internātskolas plašās zāles gaisajos logos. Skaista izdevusies pirmā skolas diena! Audzēkņu sejās dziļš savilņojums, prieks, smaidi. Ar krāšņajiem atvasaras ziediem, kuri rokās katram audzēknim, sacenšas priekšautu mirdzošais baltums un sārtie pionieru kaklauri.

Klases izkārtotās ierindā zāles abās pusēs. Vecāko klašu audzēkņu pavadībā iesoļo paši mazākie, kam šoreiz pirmā skolas diena mūžā. Skan PSRS valsts himna. Skolotājus, vecākus un audzēkņus uzrunā skolas direktors b. Hāks.

— Bagāts notikumiem ir šis gads. Pavisam nesen pasauli savilņoja padomju kosmonautu jaunais varoņdarbs. Mums jābūt lielā laimētiem, — saka b. Hāks.

Izjustus vārdus saka skolas mācību pārzine b. Kiseļova. Sveicienu skolas kolektīvam nodod arī 11. un 8. klases pārstāvji. Paši mazākie visi kopīgi sola labi mācīties un uzvesties.

Savu skolu, skolotājus un agrākos biedrus nav aizmirsuši šī pavasara absolventi, tagadējie kolhoza «Draudzība» jaunie kolhoznieki. Bijušās 11. klases audzinātāja b. Zamauska nolasa viņu telegrammu, kurā novēlētas sekmes skolēniem un audzinātājiem jaunajā mācību gadā.

Un tad atskan pirmais zvans. Marša skaņu pavadīt, audzēkņi dodas uz savām klasēm. Mācību gadu ievada pārrunas par tēmu «Dzīvot, mācīties un strādāt komunistiski».

Jaunais darba cēliens sācies.
R. KĻAVA

Sācies jauns darba cēliens

Liksmi 1. septembra dienu sagaidīja arī Jēkabpils 3. vidusskolas audzēkņi. Atskatot jaunā mācību gada pirmajam zvanam, lielajā saules pilnajā skolas zālē iesoļo skolēni audzinātāju pavadībā, leradušies arī vecāki, daudzi no viņiem atveduši savu meitu vai dēlu, kuram šī ir pirmā skolas diena. Prieks un satraukums mirdz gan skolēnu, gan vecāku, gan arī skolotāju acīs.

Zālē ienes skolas karogu. Svinīgo aktu veltītu jaunā mācību gada sākumam sirsnīgiem apsveiku-

ma vārdiem atklāj skolas direktore b. Martukāne.

11. klases vārdā pirmās klases audzēkņus un pārējos skolēnus sveic Sprice. Un tad 11. klases audzēkņi piesprauž pirmklasniekiem nozīmītes, uz kurām glioti uzrakstīts «1. klase».

Skolēnus, skolotājus un bērnu vecākus sveic vecāku komitejas priekšsēdētājs b. Rudzītis un citi. Un tad visi dodas uz savām klasēm, lai uzsāktu jauno mācību gadu.

Z. TILTIŅA

Jaunās skolas durvis plaši atvērtas: «Laipni lūdzam!»

gājiens dodas uz saules apspīdēto, ziediem rotāto skolas zāli. Zāle ir milzīga, un tomēr ar grūtībām tajā izdodas izvietoties ap 700 skolēniem, pedagogiem, viesiem un vecākiem. Nedaudz piemiegtām acīm no sienas uz visiem noraugās Vladimirs Iljičs...

Un, lūk, pa visiem stāviem atskan pirmais zvans. Prezidijā ieņem vietas LKP Jēkabpils rajona komitejas pirmais sekretārs b. Ivanovs, rajona padomes izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Pelņiks, celtniecības pārvaldes priekšnieks b. Boldajevs, Izglītības ministrijas skolu inspektore b. Blikše, pilsētas skolu pārstāvji, viesi. Svinīgo sākumsī atklāj skolas direktors b. Salda. Pirmais runā b. Boldajevs. Viņš stāsta par celtnieku darbu, nodod no viņiem sirsnīgu sveicienu ar labu sekmju vēlēšanu un reizi norādījumu — kā īstiem saimniekiem rūpēties par jaunceltni. Pēc tam runā skolēnu pārstāvji, tie, kuriem domāta gaismas pils. Skolas komjaunatnes komitejas sekretārs A. Savoņevičs un G. Ivanova pionieri vārdā pateicas Dzimtenei, partijai par brīnišķīgo dāvanu, apsolā pielikt visus spēkus, lai jaunajā mācību gadā strādātu un mā-

citos vēl labāk. Vecāku komitejas vārdā celtniekiem sirsnīgu paldies saka b. Radkevičs. Arī nākošie runātāji — bb. Ivanovs, Pelņiks, Blikše silti sveic skolniekus ar lielisko vēlti, jauno mācību gadu, novēl viņiem vislabākos panākumus.

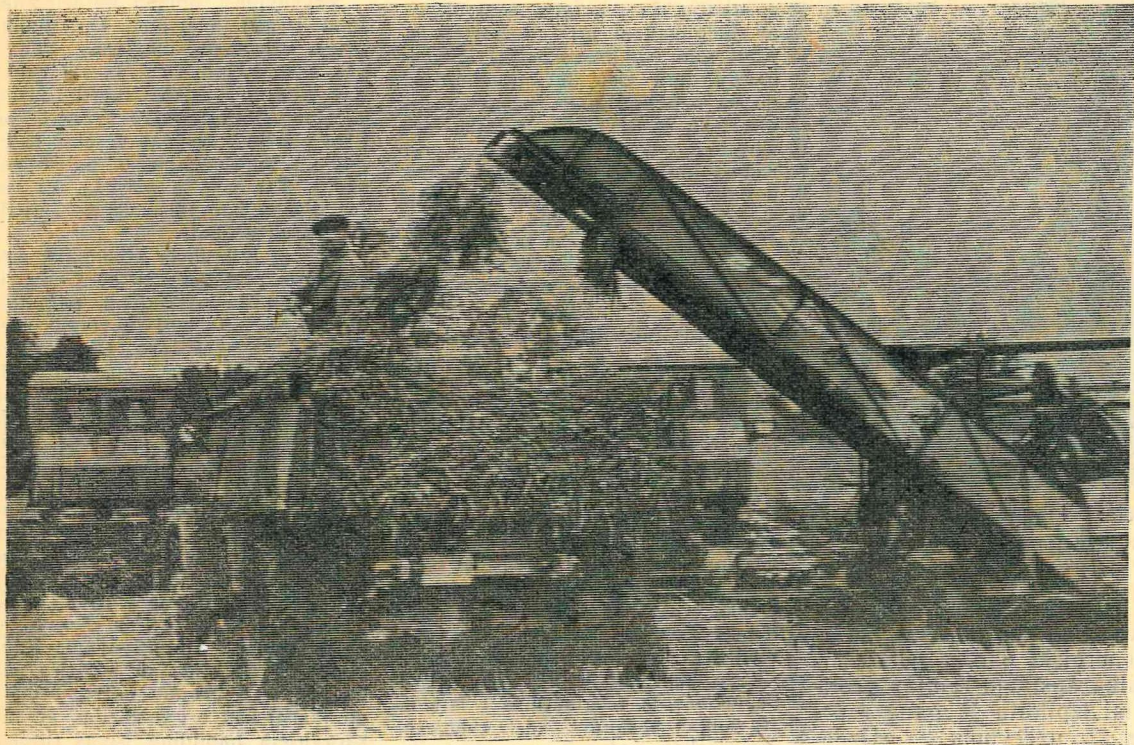
Pilsētas vidusskolu un uzņēmumu pārstāvji kopā ar apsveikumiem pasniedz piemiņas veltes. Un atkal ziedi, ziedi...

Tiek nolasīta skolas direktora pavēle, kurā izteikta pateicība skolēniem, kuri sevišķi labi strādājuši skolas nodošanā ekspluatācijā. Vēl un vēlreiz skan tušs, Biedrs Salda pasniedz balvas no savilņojuma piesārtušajiem skolēniem.

Daudz telegrammu tajā dienā bija nosūtītas uz skolas adresi — no komjaunatnes rajona komitejas sekretāra V. Koševerova, no rajona skolām, bijušajiem audzēkņiem un skolotājiem. Vēl pāris sirsnīgu, draudzīgu vārdu, padomu, ko kā ceļamāji sniedz b. Salda, un bērni čalojošā straujumā dodas lejā pa kāpnēm. Sakārtotie ierindā, viņi ar ziediem rokās dodas uz pilsētas centru pie pieminekļa, uz kura postamenta rakstīts tikai viens vārds — Ļeņins.

Z. KITOVA

Reportāža no ražas novākšanas frontes

Kad kravas automašīna, kurā birst saekselētā masa, netiek uz priekšu — talkā nāk traktors.

1. Drošs manevrs

... Pa debesīm kūlās pelēki mākoņi. Rietumu galā tie bija krietni sabiezējuši un saplūda kopā ar attālāka meža egļu galotnēm. Atkal tuvojās lietus gāze. Tās jau kuro reizi nedaudzdu stundu laikā ieslīpi, garām lāsēm traucās uz leju, it kā tur augšā kāds būtu atvēris speciālu krānu. Dabas stihijai bija ļauta vaļā. Lūk, jauna kaujas līnija, uz kuras jau kopš pavasara dienām stājušies druvis kopēji.

Kā uzvarēt dabu, kā novērst tās radītos šķēršļus, laikam šobrīd ir jautājums, kas nodarbina ikvienu lauku cilvēku. Bet vai tad var piespiest dabas stihiju atkāpties?

Par visu to domājām, kad mašīnā ātri traucāmies pa kolhoza «Draudzība» izmirkušajiem ceļiem. Jā, bet kara māksla taču māca, ka arī pārspēku var uzveikt. Ja ne tieši triecienā, tad ar manevru palīdzību...

Par manevrēšanu te jau vairākkārt dzirdējām. Gluži tāpat, it kā mēs būtu starp dzelzceļniekiem, kas runā par manevrējošiem sastāviem, lokomotīvēm utt. Patiesības labā gan jāpiebilst, ka kolhoza «Draudzība» laudim kopējs ar dzelzceļniekiem tikai tas, ka viņu kantoris tagad atrodas bijušās Neretas šaursliežu dzelzceļa stacijas ēkā... Iespējams, ka no šās ēkas agrākajiem saimniekiem «Draudzības» vadītāji iemantojuši ne sliktu un šajos laikos apstākļos tik nepieciešamo manevrēšanas māku...

Praksē tas izskatās visai vienkārši. Lietus nedrīkst pārtraukt darbus. Nav jau patīkamas aukstas

šakatas, bet, ja ir vajadzība... Grūtāk gan ar pašu darba procesu. Kas tad nezina, ka nopļautās labības mitrie salmi aplīp ap kuļmašīnas trumuli, kavē kuļšanu. Bet ja labi padomā... To arī izdara kolhoza «Draudzība» laudis ar saviem lauksaimniecības speciālistiem un priekšsēdētāju b. Dubultu. Labi izdomāja.

... Skābarības griežs, kuru darbināja «riteņnieks», no sava garā kakla sīki sagrieztos rudzu salmus un vārpas līdzīgi lietūs lāsēm, kas nesen pārstāja, nepārtrauktā straumē birdināja kastē, kas atradās tajā vietā, kur parasti laida iekšā labību. Viss pārējais tas pats kā parasti. Mainījusies tikai kārtība. Pilni krauti pajūgi ar rudzu kūļiem vispirms devās uz eksekmašīnu, lai vēlāk, kā saka, «automātiski» nokļūtu kuļmašīnā.

— Labums liels, — priecājas mašinists Jānis Vinkalns, kam uzdota «Imantas» apkalpošana. — Vakar pat izkūlām 9 tonnas graudu!

Tāpat kā saulainā laikā. Bez tam uz kuļmašīnas nav vajadzīgi 3 iekšā laidēji. Var iztikt arī bez 4 kaudžu metējiem. Saekselētos salmus kuļmašīna iebirdina tieši automašīnā pašizkrāvējā.

Darba spēka ekonomija acīm redzama. Bez tam lietaino laiku ražīgi var izmantot vēl citam ne mazāk svarīgam pasākumam — vīkauzu mistra skābēšanai.

Tur jau arī nepilnu kilometru tālāk skābarības kombains, kuru vada traktors, novāc sulīgo masu. To skābē kopā ar saekselētajiem ziemāju salmiem. Smaga kravas mašīna, kas lēnām kursēja gar kombainu, gaidīja, kad kravas būs gana, lai varētu steigties uz skābēšanas vietu. Šī braukāšana pa sa-

lijušo tīrumu izrādījies ne visai tikama un vienkārša. Ar saviem spēkiem šoreiz šoferis Juris Kupcis nevarēja iztikt. Tāpēc atsteidzās arī traktorists Pēteris Barons, kravas mašīnu nācās vilkt tauvā. Kā redzams, arī šis manevrs izdevās.

Pāris simts metru tālāk aug skābarības kalns, ko blīvēja cits kāpurķēžu traktors. Būs ganāmpulka skābarība. Labums nenoliedzams, ko nevar teikt par tām salmu kaudžēm, kas ilgstoši lietū izmirkst un sāk pūt. Ar drošo jauninājumu — eksekmašīnu rudzu kuļšanu kolhoza «Draudzība» laudis būs daudz ieguvuši. Jau pati skābarības gatavošana kārtās ar salmiem ļauj saglabāt ganāmpulka ēdināšanai vitamīniem bagātu sulu, kas citādi parasti aizplūst. Tādu barību lopi labāk izmanto. Darbi sokas sprāgāk. Vienā un tajā pašā laikā var kult, gatavot skābarību, kaltēt graudus. Tā šeit arī dara.

2. Graudu fabrika

Tādu nosaukumu parasti piedēvē-

jam uzņēmumam, kas izgatavo kādu produkciju. Kolhoza «Draudzība» kalte jaunu produkciju neizlaiž. Kaltēšanas procesu par tādu nevar uzskatīt. Bet te tomēr kā fabrikā... Kaltē viss, kas saistīts ar graudu pieņemšanu, kaltēšanu, uzglabāšanu un tālāku transportēšanu, pilnīgi mehanizēts.

Graudu pieņemšanas telpās iebraukušas mašīnas. Vēl, iekams nopemts mitruma paraugs, noteikta sakaršanas temperatūra, sākas kaltēšana.

Kad par to stāstīja kolhoza priekšsēdētājs b. Dubults, likās gluži neticami. Nekādu speciālu ierīču šim nolūkam nekur nevarēja saskatīt. — Lūk, raugieties tur, — viņš norādīja uz lūkām, kas bija paceltas gar visu sienu pie pašas grīdas. Dabiska ventilācija — nav slikti.

Produkcijas «pārstrādāšana», runājot rūpniecības valodā, te jau arī sākusies. Graudu tīrāmās mašīnas K-4 transportē no kaudzes grābj graudus, lai tos attīrītu. No šejienes attīrītie graudi pa konveijeru nonāk SZS-2.0 tipa kaltē. Tā automātiski regulē vajadzīgo siltuma režīmu.

Kad graudi izkaltēti, tie pa caurulvadiem aizplūst uz «Triumfa» mašīnu. Arī no šā agregāta gaisā slejas caurules. Tās tieši ceļā ved uz graudu tīrīšanas un šķirošanas agregātu OS-3U. Te atdalās visādi piejaukumi, sīki un sadrupuši graudi, kurus pāršķēlīs skābarības griežs. No šiem graudi nokļūst trijeru nodalījumā. Tagad jau sašķīrotie graudi plūst ārā un pilda maisus. Nākošais ceļš — uz apcirkņiem. Tur daļa paredzēta ziemāju sējai, citi izsniegšanai kolhozniekiem natūrā, lopbarībai un dažādiem fondiem. Pirms tam maisus sver, izraksta attiecīgas pavadzīmes.

Visur automātiskās līnijas, dažādi mehānismi un ierīces paredzēti galvenajam mērķim — aizstāt cilvēka fizisko piepūli, ātrāk paveikt visus procesus.

Lai paceltu graudus otrajā stāvā, pietiek atvērt maisus turpat pie svariem un ļaut izbirt to saturam tilpnē. Pogas nospiedums, un skrēperu transportieris graudus paceļ 12,5 metru augstumā — otrajā stāvā, piepildot pustonnīgo vagoneti.

Viens no 12 elektromotoriem liek vagoneti slidēt pa trosi. Skaties — tā apstājas tieši virs viena no apcirkņiem. Apstājas un izbīdina

savu saturu. Neliels izgudrojums. Pret vajadzīgo vietu uz troses brīvās daļas (uz kuras neripo vagonete) nostādīts neliela izmēra metāla konuss. Viegls piesitiens, un vagonete atveras. Tā kursē pa šo 50 metru garo trosi un var pārvietot labību no viena gala uz otru jebkurā apcirknī.

Arī no augšējā stāva graudi nav jācilā un jānes. Otrajā stāvā ierīkotas lūkas, pa kurām graudus nolaiž lejā. Te atliek tikai pielikt maisu, lai to piepildītu.

Arī maisu iekraušana mašīnās neprasa cilvēku darba rokas. Fabrikas vienā pusē piebrauc kravas automašīna, nolaiž bortus un gaida, kamēr pa transportieri uzbrauc maisi. Vairākas platas dzensiksas ar metāliskām skavām savienotas kopā un cilvēku darbu atvieglojošā ierīce gatava.

Sajā graudu fabrikā, kas ir vislielākā kalte rajonā, strādā tikai 6 cilvēki. Kaltes pārzinei Lidijai Slavinskai, pareizāk — fabrikas direktorei palīdz klētnieks Vilis Svariņš. Viņi ar saviem pienākumiem tiek viegli galā. Nesūdzas arī Dzidra Paupe, kas te strādā pēc vidusskolas absolūvēšanas. Cita vidusskolas absolvente Benita Evertovska apkalpo zālāju sēklas tīrāmās mašīnās.

— Gribam vēl vairāk saīsināt kaltēšanu, paātrināt pārējos procesus, — ar pašas tuvākās nākotnes nodomiem mūs iepazīstināja kaltes īstais «ģenerālkonstruktors» Vilis Dubults.

Uzzinājām, ka jau pieņemšanas telpās tikko no mašīnām izlādētos graudus spēcīgo ventilatoru vēja strūkļa sakaus pa tvērienu tīrāmās mašīnas transportierim. Gaisa strūkļa graudus arī žāvēs.

Fabrikai tagad sezonas laiks. Tā strādā divās maiņās. Labības novākšana taču vērsās plašumā. Nopļauts jau vairāk nekā 400 hektāru rudzu, sākusies vasarāju plauja. Pats galvenais — zudumiem pieņemta īsta cīņa. Viss tas, kas izaudzis sabiedriskās saimniecības tīrums, izmantojams ar vislielāko efektu. Tāda ir šī kolhoza vadītāju devīze.

— Manevram jāizdodas, — noteica viens no lauku darbu «dispečeriem». Tā bija jaunākā agronome Monika Svikša. Izrādās, ka var spītēt dabas stihijai, tai pretim stādot visvarenāko mūsu ieroci — organizētību.

E. KOCENS

Darbi jāveic kompleksi

PAR SPITI GRUTIBĀM
IEVĀC LABIBU

Neskatoties uz to, ka katru dienu list, Viesītes kolhoza laudis plauj rudzus.

— Sogad darba tempi gausi. Esam iegādājušies daudz vairāk tehnikas nekā pērn, ir mums četri kombaini, divi kūliši sējēji, taču tos var izmantot tikai daļēji. Ražu vācam kompleksi, manevrējam, — norūpējis stāsta valdes priekšsēdētājs b. Kārklis.

Laukos kursē praktiski tikai viens kombains SKP-3, pārējie strādā stacionāri. Saimniecībā praktizē labības novākšanu tā, lai teknikai nopļautajās platībās vairs nebūtu jāatgriežas. Laukā vienlaikus strādā labības un zāles plāvēji, kā arī kombaini. Sausākās lauku vietās SK-3 tipa kombaini brauc gar tikko plautām labības gubijām un tās izkuļ, mītrākās vietās — tiem pieved rudzus. Arī kāpurķēžu SKP-3 tipa kombainu viesītieši izmanto kompleksi ar zāles plaujmašīnām. Tā katru lauku reizē nopļauj un nokul, jo pašreizējos apstākļos ilgāku laiku rudziem stāvēt statīnos, tie var sadīgt. Tāpēc labs tas darbs, kas padarīts. No-

kultā laukā pēc tam ierodas gubotāji. Salmus kraujot, tos sakaisa ar sāli, lai tie nebojātos.

Jā, šogad, sliktajos laika apstākļos, vajadzīga prasmīga darba organizācija kā no kolhoza vadības puses, tā arī no brigadieriem, kuriem šobrīd jābūt vēl lielāka atbildība nekā jebkad agrāk. Viņi ir saimnieki katrs savā ražošanas iecirknī, kādēļ ik brīdī jābūt orientēties un ātri rīkoties konkrētos apstākļos, lai katru dienu varētu izmantot lietderīgāk, darbs sekmētos ražīgāk. Cilvēki kolhozā apzinīgi, atsaucīgi, strādā pat svētdienās. Aiz plaujmašīnām, savācot vālus, naski likņājas gan skolnieki, izmantojot pat priekšpēdējās brīvlaika dienas, lai palīdzētu savam kolhozam ražas novākšanā, gan daudzas gados vecākas kolhoznieces. Tagad katrs pāris darba roku ir zelta vērts. Tikai vadītājiem jāprot tās novērtēt. Cilvēki šajos grūtajos dabas apstākļos ir tā lielā iekšējā rezerve, kuru jāprot prasmīgi izmantot. Taču, paanalizējot līdzšinējo darba gaitu, liekas, ka ne visās brigādēs bijusi vienāda darba organizācija, dažādi izmantota šī iekšējā rezerve.

Lūk, sestajā brigādē darba roku

nebūt nav vairāk kā citās, taču tā pirmā pabeidza sienu plauju un savešanu šķūnos. Arī rudzu novākšanu šī brigāde uzsāka divas dienas agrāk nekā visas pārējās brigādes. Uz 27. augustu saimniecībā bija nopļauti 50 hektāri rudzu, pie kam sestā brigāde viena pati nopļāvusi 16 hektārus. Ja visas brigādes būtu strādājušas vienlīdzīgi, tad nokopto lauku platības saimniecībā tai pašā laika periodā būtu dubultojušās. Lūk, piektā un sestā brigāde blakus kā māsas, taču tempi piektajā krietni vien atpaliek. Augsne tāda pati kā kaimiņiem, taču rezultāti dažādi. Ir jāprot laudis organizēt, izkārtot darbu, kas, diemžēl, līdz šim b. Evelītim, brigādes saimniekam, nav izdevies.

Kad piebraucām laukam, kur to dien strādāja sestās brigādes laudis, lietūs pienēmas, un cilvēki sabēga kur kurais. Pēc neilga laika, mirgojot vēl pēdējām lietūs lāsēm, laudis atkal visi bija ierindā. Viņu vidū arī brigadiere b. Kalniņa. Vietās, kur kombains neiet, tam plenes rudzu vālus. No jauna ietarkšķas divas zāles plaujmašīnas. Kolhoznieki bb. Griškāns un Mikuckis plauj vienu vālu pēc otra, katrs savā lauka pu-

(Turpinājums 4. lpp.)

Monika Svikša (no labās) un kaltes pārzine Lidija Slavinskā pārbauda graudu sakaršanās temperatūru. V. BEĻEVICA foto

Darbi jāveic kompleksi

(Nobeigums)

sē. Pie zāles plaujmašīnām pietiprināti režģi rudzu stiebru uz-
tveršanai. Vidusskolniecēm Anitai
Kantānei un Rutai Davidānei jā-
pieliek jo raīts solis, lai tiktu līdz
dūšgajiem bērniem. Viņas ar grā-
bekļiem novāc vākus. Pārējās sie-
vietes, sadalījušas divās grupās, ru-
dzus saliek lielākās gubijās kul-
šanai.

— Ar ko izskaidrot, ka jūsu bri-
gādē darbi veicas raitāk? — jau-
tājam brigadierei b. Kalniņai.

— Cilvēki tādi. Apzinīgi, grib
strādāt, — skanēja vienkārša atbil-
de.

Mēs sapratām, ka šī skopā at-
bilde izteic daudz — gan vakara
stundu pārdomas, izlemjot, kā liet-
derīgi izkārtot darbus nākamā
dienā, gan to, kā labāk izmantot
tehniku.

— Jāprot labi manevrēt, lai ne-
nogrimtu kombains. To labi prot
mūsu mehanizators Jānis Bišofs.
Vietām kuļam stacionāri, tad jo
naski rudzu padevēji ir graudu
vedējs Dzintars Abols un trakto-
rists Uldis Kalniņš. Jāsarauc vēl,
varbūt līdz vakaram pēc šīs lietus
brāzmas laiks noturēsies, — pavē-
rusies uz palso debess malu aiz eg-
ļu galotnēm, no kurienes tikko bi-
ja uzpeldējuši lietus mākoņi, pie-
bilda brigadiere.

Rudzu laukā strādā Malnavas
tehniskuma jaunieši Skaidrite Grei-
kāne. Vēl pāris dienas, un būs jā-
saka sveikas bālganajām rudzu
druvām. Lūk, kolhoznieces Antoī-
na Nikolajeva, Gaļina Mikucka,
Liene Galdiņa un citas, kuras dien-
dienā gan siena ievākšanā, gan ta-
gad rudzu plaujā neiztrūkstotši
strādā. Gados vecākiem Jānim Ka-
leļam un Donātam Greiškelim arī
vienmēr atrodas piemērots darbs.

Jā visās brigādēs darbi veiktos
tikpat raiti kā sestajā, darba tempi
saimniecībā krietni vien pieaugtu.

Saimniecībā ir padomāts par ro-
ku darba pielietošanu vietās, kur
nevarēs plaut ar zirgu vilkmes teh-
niku. Izkapšu iegādāts pietiekoši.
Vietām jau plauj ar rokām.

— Rīt valdes sēde, gribam pār-
kārtot līdzšinējo papildsaimas
sistēmu tā, lai ļaudis būtu vairāk
ieinteresēti grūto darbu veikt ātrāk
un — labāk, — paskaidro valdes
priekšsēdētājs.

Labības novākšana norit pilnā
sparā.

BET KĀ AR LOPBARĪBAS UZKRĀŠANU?

Vienīgi sestajā brigādē siens
savests šķūņos, pārējās tikai da-
ļēji. Inventarizācijas aktus ar atzi-
mi par lopbarības nodošanu atbil-
dīgas personas glabāšanā ir ie-
snieguši tikai pirmās, trešās, piek-
tās un sestās brigādes brigādiere.
No nopļautā siena daudzuma 880
tonnām ievests šķūņos un nodots
atbildīgu personu pārziņā tikai 480
tonnu. Tātad uz vienu liel-
lopu vienību kolhozā pagaidām sa-
gādāti tikai nepilni divi kilogrami
āboliņa dienā. Tā ir nepiedodama
vilcināšanās. Jau tuvākajās dienās
saimniecības vadītājiem, valdei jā-
rūpējas, lai viss siens no laukiem
un plavām būtu savests šķūņos.

Pavisam kritisks stāvoklis sai-
niecībā ir ar skābarības sagādi.

Pārreķinot visu sabiedrisko ganām-
pulkā liellopu vienības, to sanāk
vairāk nekā 1200. Zinot, ka vienai
liellopu vienībai ziemas periodam
nepieciešams vismaz 1890 barības
vienību, tad kopējā barības vaja-
dzība visam ganāmpulkam ir
2.268.000 barības vienību. Taču
esošās 880 tonnas siena, kā arī ie-
vākšanai paredzētās 635 tonnas
salmu un 169 tonnas graudu lop-
barībai nodrošina barības vajadzī-
bu tikai par 35 procentiem. Pārējais
daudzums būtu jāsedz ar sulīgo
barību, galvenokārt skābarību.
Saimniecībai nepieciešams sagata-
vot uz katru liellopu vienību 6 ton-
nas skābarības — kopā 7200 ton-
nas.

Pašlaik saimniecība ir sagatavo-
jusi tikai 300 tonnas daudzgadīgo
zāļu skābarības. Nesaprotama ir
kolhoza vadības un speciālistu ri-
cība, kuri skābarības uzkrāšanu
atstājuši pilnīgā pašplūsmē. Sai-
niecības agronoms b. Zandersons
aizbildinās:

— Ļaudis nodarbināti siena sa-
gādē, rudzu plaujā, nav bijis laika
domāt par skābarību. Bez tam
skābarības kombinam vajadzīgais
traktors DT-54 A visu augustu ne-
ko nedarija, atradās remontā. Tā-
pēc arī nevarējām skābēt.

Izrādās, ka šo traktoru vadīja
mehanizators b. Popovs, kurš slikti
to remontēja un kopa, kāpēc
pieļāva darbā lielas dīkstāves.
Viņš nomainīts tikai nesen. Bet vai
ar šo lēmumu bija jāvilcinās tik il-
gi? Aizbildināšanās ar to, ka, lūk,
traktors nav bijis izremontēts, ir
tikai viens fakts, kas liecina par
neizdarību skābarības uzkrāšanā.
Galvenais tomēr šeit ir bijis gribas,
iniciatīvas trūkums šo darbu orga-
nizēšanā. To apliecina arī valdes
priekšsēdētājs b. Kārklis:

— Nav ko steigties. Cik skābē-
jamās masas iznāks no vasarā-
jiem, kas nenogatavojas, biešu la-
pām un āboliņa atāla, ar to tiks
galā katra brigāde pati.

Šāda pašplūsmes teorija ir nepa-
reiza. Kaut gan tagad vienā laikā
jānovāc un jāizkuļ raža, jāsej zie-
māji un jāar zeme, kas, protams,
rada lielas grūtības, tomēr katrā
saimniecībā ir jānodibina pastāvi-
gas brigādes skābarības gatavo-
šanai un tām jānod konkrēts uzde-
vums.

Jāizmanto visas iespējas skābē-
jamās masas palielināšanai. Kolho-
zā nav padomāts par jaunā āboli-
ņa, kartupeļu lakstu, kā arī ar
kombainu plauto rūgāju skābēša-
nu. Lai paātrinātu darbu tempus,
varētu organizēt kompleksu ražas
novākšanu, vienā laikā nokultos
salmus ekselējot un kopā ar pela-
vām un zāļu masu skābējot.

— Atklāti sakot, neesam tā isti
padomājuši par iespējām palielināt
skābarības daudzumu, — kon-
kretizē agronoms b. Zandersons.

Pašplūsme lopbarības uzkrāšanā
ieskats, ka, sak, gan jau kaut kā
pašas brigādes vēlāk tiks ar to
galā, nav attaisnojama. Pēc aptu-
veniem agronoma datiem, vēl ir ie-
spējams sagatavot 1000 tonnas za-
lās masas, bet kur ņemt iztrūksto-
šās? Tas kolhoza vadībai šodien
jāizlemj un attiecīgi jārikojas, lai
nodrošinātu sabiedrisko ganāmpul-
ku ar barību.

Z. BABAKOVA

Rūpnīca ar izejvielām nodrošināta

Attēlā: klājmašīnas vadītājs
Ivans Jemeljanovs.

P. LUČA teksts un foto

Līvānu kūdras fabrikas kolek-
tīvs enerģiski pārvar nelabvēli-
gā laika apstākļu radītās grūti-
bas, lai izpildītu šā gada ražo-
šanas uzdevumu. Uzde-
vums rūpnīcas kolektīvam ir at-
bildīgs — septiņgades ceturta-
jā gadā jāsarāž 20.000 tonnu
pakaišu kūdras. Ar to apgādās
Jēkabpils un citu republikas ra-
jonu kolhozus un padomju saim-
niecības. Kūdras fabrika šogad
sarāžos arī 285.000 kubikmetru
kūdras izolācijas plākšņu un
1,5 miljonus segmentu. Šo vērtī-
go celtniecības materiālu sa-
ņem mūsu un kaimiņu republi-
kas.

Apgādāt rūpnīcu pietiekošā
daudzumā ar izejvielām varēja
tikai pateicoties kūdras iegūša-
nas pilnīgai mehanizācijai. Vēl
tikai pirms diviem gadiem desmi-
tiem, kad kūdras raka ar lāp-
stām, Līvānos nebija iespējams
sarāžot vairāk par 5000 tonnu
pakaišu un dedzināmās kūdras
gadā. Tagad šo daudzumu viegli
var iegūt mēneša laikā. Lāp-
stu vietā tagad stājusies varenā
kūdras ieguves mašīna BEM-
2M, kura izrakto kūdru ievieto
klājmašīnā, kas izklāj to uz lau-
ka.

Arī žāvēšanai izklāto kūdru
divreiz apgrīž kūdras žāvēša-
nas mašīna UMS, bet savākša-
nu izdara kūdras savācamā ma-
šīna TUM.

Aizvadītās sezonas laikā
krietni pastrādājuši kūdras ie-
guves un klājmašīnu vadītāji.
Regulāri dienas uzdevumus
pārsniedza kūdras ieguves ma-
šīnas vadītājs Gibovskis un
klājmašīnas vadītājs Ivans Je-
meljanovs. Viņi deva lielu ie-
guldījumu sezonas plāna izpil-
dē pirms termiņa.

laimesti noteikti 200, 100, 50, 20, 5
un 1 rubļa apmērā.

Biedri! Iegādājieties 1962. gada
III izlaiduma naudas un mantu
loterijas biļetes!

Loterijas biļetes pārdod krājkasēs,
sakaru nodaļās, veikalos, laikrakstu
kioskos.

P. LOBA,

Jēkabpils centrālās
krājkases inspektors

STARPTAUTISKAIS APSKATS

KUBAS IENAIIDNIEKU NEĢĒLĪBA

Havannas bandītiskā apšau-
dē nakti uz 25. augustu no kuģiem,
kas bija nākuši no Amerikas pie-
krastes, vēleiz pierāda Kubas re-
volūcijas ienaidnieku agresīvos
nodomus. Tumsas aizsegā kuģi bija
piezagušies Kubas galvaspilsētā un
apsaudīja tās mierīgos iedzīvotājus
ar lielgabaliem un ložmetējiem.
Kaut gan šīs provokācijas iedves-
motāji dara visu, lai norobežotos
no šā neģēlīgā akta, pasaules sa-
biedriskā doma tomēr atmasko Va-
šingtonu jaunā noziegumā pret
Kubas tautu. Valsts departaments
apgalvo, ka Amerikas Savienotajām
Valstīm neesot nekāda sakara ar
Havannas apšaudi, ka tā esot «pat-
varība», ko atlāvušies «Kubas emi-
granti», tas ir, kontrrevolucionārie
salašņas, kas atraduši patvērumu
Florīdā, Amerikas Savienotajās
Valstīs.

Bet kas, pamatoti jautā angļu
avīze «Daily Herald», noticēs ASV
valsts departamenta atpēkoju-
miem? Pārāk skaidri ir redzamas
nozieguma pēdas, kas ved tieši uz
Vašingtonu. ASV teritorijā jau sen
ir kļuvis par bāzi agresijas gata-
vošanai pret Kubu. Tieši no turie-
nes pagājušā gada pavasarī taču
tika organizēta desanta izcelsana
Kubas krastā, Plaijahironas rajonā.
Kubas kontrrevolucionāri, kas ap-
metušies ASV teritorijā, kalpo ame-
rikāņu imperialistiem. Tāpēc valsts
departamenta mēģinājums iztēlot
Havannas apšaudi kā «kubiešu
emigrācijas patvarības aktu» ir
tikpat mulķīgs, cik liekulīgs!

Uzbrukums Havannai, kā atzīmē
polu laikraksts «Trybuna Ludu», ir
tāda pati pret Kubu vēsta noziedzī-
ga rīcība kā neģēlīgais uzbrukums
šai zemei 1961. gada aprīlī. Penta-
gons ir ne vien veicinājis šo uzbru-
kumu, bet arī to vadījis.

Negribēdami samierināties ar to,
ka kubiešu tauta cēl jaunu dzīvi uz
sociālistiskiem pamatiem, ASV im-
perialisti nekaunās ne no kād-
mā neģēlībām. Reta ir tāda diena,
kad amerikāņu lidmašīnas neie-
lauztos Kubas gaisa telpā. Ameri-
kāņu karakuģi bieži iebrūk Kubas
teritoriālajos ūdeņos. Kubas teri-
torijā tiek apsaudīti no Guantanamo
jūras kara bāzes, ko vēl joprojām
patur ASV.

Tai pašā laikā Amerikas Savie-
notajās Valstīs pastiprināti tiek
uzpūsta pret Kubu vēsta kampaņa.
Amerikāņu kapitālistu prese aicina
paplašināt agresiju pret Kubas
tautu. Nesen ar histērisku aicinā-
mu nāca klajā arī senators Kei-
harts, kas pieprasīja «izcelt Kubā
karaspēku, ieņemt Havannu un šo
zemi okupēt».

Šis pret Kubu vērstās kņadas
laikā Vašingtona pavēstija, ka štā-
bu priekšnieku komitejas priekš-
sēdētājs ģenerālis M. Teilors dodo-
ties «inspekcijas braucienā» pa
amerikāņu bāzēm Karaibu jūras ra-
jonā. Šis amerikāņu ģenerālis tiek
uzskatīts par «speciālistu mazo ka-
ru jautājumos». Kas slēpjas aiz
viņa brauciena, tas tiek turēts no-
slēpumā. Taču, ja spriežam pēc
raksta avīzē «New York Herald
Tribune», kas paredz «daudz pla-
šākas operācijas» pret Kubu, tad
šis brauciens nesola neko labu un
liel būs modriem itin visiem mieru
milošajiem cilvēkiem.

Kubiešu tauta, atbildot uz ame-
rikāņu provokācijām, pastiprina
modrību un vēl ciešāk saliedējas ap-
revolucionāro valdību. Daudzie so-
lidaritātes apliecinājumi, kurus ku-
biešu tauta ir saņēmusi no dažā-
dām zemēm sakarā ar Havannas
apsaušanu, rāda, ka Kubai sim-
patizē un to atbalsta visas mieru
milošās tautas.

FRANCIJU NO JAUNA APDRAUD FAŠISMS

Fašistiskie noziedznieki, kas ap-
vienoti pagrīdes organizācijā OAS,
no jauna radijuši Francijā draudi-

gu situāciju. Uzbrukums preziden-
tam de Gollam, ko oasieši izdarīja
22. augustā, liecina, ka politiskā
situācija Francijā ir stiprj saasinā-
jusies. Uzbrukums de Golla maši-
nai, raksta avīze «Humanite», nav
izolēts fakts, bet ir daļa no OAS
noziedzīgās darbības, kas vērsas
plašumā.

Slepkavības, bumbu uzspīdzinā-
šana, ieroču laupīšanas kara nolik-
tavās, uzbrukumi bankām, zādži-
bas, dedzināšanas — tas vēl nebūt
nav pilnīgs oasiešu tumšo darbu
saraksts. Viņi terorizē Francijā ne
tikai pilsētas, bet pat veselus rajo-
nus un tomēr visbiežāk paliek ne-
sodīti. Tas vēleiz pierāda, ka šos
fašistiskos bandītus slepeni atbal-
sta varas orgāni.

Parīzes laikraksts «Combat», pie-
skaroties pret ģenerāli de Gollu ri-
kotā atentāta apstākļiem, pamatoti
norāda, ka šo atentātu viegli izde-
vies izdarīt tikai dažas minūtes pēc
valdības sēdes, kurā apspriesta ci-
ņa pret bandītisma jauno vilni. Tas
pierāda, cik bezrūpīgi vai bezspē-
cīgi ir varas orgāni. Šī varas orgā-
nu «bezrūpība» patlaban satrauc vi-
su Franciju.

Patiešām, lielām oasiešu slepkā-
vu grupām bija iespēja ar visiem
ierociem pārcelties no Alžīrijas uz
Franciju. Viņu rindas papildināju-
šas ar fašistiem, kas atbrīvoti no
apcietinājuma, kā arī ar «ārzemnie-
ku leģiona» rīklavējiem. Kaut
gan karš Alžīrijā jau beidzies, šis
leģions vēl joprojām nav izformēts
un fašistiskās organizācijas ar tā
karavīriem papildina savas rindas.
Oasiešu līderi Sustels, Bido un ci-
ti, pret kuriem varas orgāni fa-
tiski neko neuzsāk, joprojām no ā-
zemēm vada fašistiskos slepkavas.
Polīcija, kurai vajadzētu vajāt
OAS noziedzniekus, faktiski tiek iz-
mantota kā ierocis cīņai pret strād-
nieku un demokrātisko kustību.

Sakarā ar OAS straujo aktivizē-
šanos Francijas Komunistiskā par-
tijā aicina strādnieku šķiru un visus
republikāņus saliedēties cīņai pret
fašisma draudiem, pieprasīt oasiešu
un viņu līdzinātāju sodīšanu, pa-
nākt armijas, policijas un pārval-
des aparātā tīrīšanu. «Bandītisma
apspiešana, fašisma briesmu likvi-
dēšana, miera un kārtības nodro-
šināšana», uzsverts Komunistiskās
partijas paziņojumā, «ir saistīta ar
demokrātisko normu atjaunošanu
nācijas dzīvē».

V. HARKOVŠ

Redaktore B. IKLAVA

Jēkabpils tirgum steidzīgi vajā-
dzīgs šoferis uz automašīnas GAZ-
MM. Tuvākas ziņas Rīgas ielā 104
vai pa telefonu 91412.

Jēkabpils remontu un celtniecības
pārvaldei steidzami vajadzīgi elek-
triķi un santehniķi. Adrese: Jēkab-
pili, Komjaunatnes ielā 39.

«Latvijas Lauksaimniecības teh-
nikas» Jēkabpils rajona nodaļai
steidzīgi vajadzīgs inženieris —
hidrogeologs (alga 115 rubl. mēne-
si) un būvtehniķis.

Jēkabpils rajona patērētāju bied-
rību savienības sagādes kantoris un
patērētāju biedrības iepērk savva-
las ogas visos nodošanas punktos,
tāpat arī visos rajona lauku veika-
los. Cena par 1 kilogramu: pilā-
džiem, ar visu ķekaru — 7 kapeikas,
brūklenēm — 40 kapeikas un dzēr-
venēm — 50 kapeikas.

Imants Pēteris d. Rūtiņš, dzīv.
Rīgā, Miera ielā 40—2, ierosina
laulības šķiršanu pret Veltu Igna-
ta m. Rūtiņu, dzīvo Jēkabpili, Ma-
jakovska ielā 24.

Lietu izskatīs Jēkabpils rajona
tautas tiesa.

Vai neesat aizmirsuši iegādāties loterijas biļetes?

Tuvojas 1962. gada 16. septem-
bris, kad Ventspili notiks
1962. gada III izlaiduma naudas
un mantu loterijas laimestu izloze.
Vēl arvien centrālajā un pakļauta-
jās krājkasēs ierodas laimīgie, lai
saņemtu iepriekšējās izlozes lai-
mestus un iegādātos jaunas lote-
rijas biļetes. Uz 25. augustu loterij-
as biļetes jau pārdotas par vairāk
nekā 37000 rubļu.

Kārtējā laimestu izlozē uz divām
loterijas biļešu kārtām izlozēs

200.000 laimestu par 300.000 rub-
ļiem, tai skaitā 5.200 mantu lai-
mestu 100.000 rubļu kopvērtībā un
194.800 naudas laimestu 200.000
rubļu kopvērtībā. Starp mantu lai-
mestiem tiks izlozēti: 2 vieglās au-
tomašīnas «Moskvīč», 2 motocikli
Iž-56 ar blakusvāģi, 20 mopēdi
«Rīga», 20 motovelosipēdi «Gau-
ja», 2 guļamistabu iekārtas, 20
kājminamās šujmašīnas, kā arī
grāmatu skapji, rakstāmgaldi, bufe-
tes, pulksteņi, fotoaparāti. Naudas